

شایعه حضور علیرضا بیرانوند در بازی های آسیایی سروصدای فراوانی به راه انداخته است

ذبح امید برای معافیت جناب ستاره!

آریا طاری

اینجا فوتبال ایران است؛ سرزمینی که شایعات در آن، نه یک دروغ گذرا، بلکه پیش در آمدی بر حقایق تلخ فردا هستند. وقتی زم زمای در راهروهای فدراسیون یا برنامه های تلویزیونی پیچید، نباید به سادگی از کنار آن گذشت. حالا شایعاتی عجیب، گزنده و تا حدودی ترسناک پیرامون تیم فوتبال امید ایران شکل گرفته است؛ حضور علیرضا بیرانوند در بازی های آسیایی ناگو یا ۲۶ تا به عنوان سهمیه بزرگسال. شاید در نگاه اول، این تنها یک ایده تاکتیکی برای تقویت تیم تحت هدایت حسین عیدی به نظر برسد، اما وقتی لایه های پنهان این ماجرا را کنار می زنیم، به حقیقتی می رسیم که بوی ناخوشایند استعدادسوزی و دور زدن قانون می دهد.

سناریوی یک فرار:

از معافیت تحصیلی تا سرازیر قهرمان

بیا باید با خودمان صادق باشیم. هدف از اختصاص دادن سه سهمیه بزرگسال به تیم های المپیک چیست؟ در تمام دنیا، این سهمیه برای توزیع تجربه، رهبری و ارتقای سطح کیفی بازیکنان جوان تر استفاده می شود تا تورنمنت های مهم، اسیر فشار روانی نشوند. اما به نظر می رسد در فوتبال ما، این سهمیه در حال تبدیل شدن به یک رانت نجات بخش برای قرار از خدمت سربازی است. علیرضا بیرانوند سال هاست که در بالاترین سطح فوتبال ایران و آسیاد خشیده، قرار دادهای نجومی بسته و به لحاظ مالی در نقطه ای ایستاده که شاید تا هفت نسل بعد از او هم نیازی به کار کردن نداشته باشند.

او در تمام این سال ها از امتیاز معافیت تحصیلی استفاده کرده است؛ امتیازی که در محافل فوتبالی

بیرانوند به ناگو یا برود، یک مدال آسیایی (فارغ از رنگ آن) به دست بیاورد و با استفاده از قانون «سرباز قهرمان»، برای همیشه با کابوس یادگان خدا حافظی کند. اگر قرار باشد بیرانوند درون دروازه تیم امید با یستد، محمد خلیفه با ید چه کند؟ جوانی که تمام مسیر را بخرق ریختن و اثبات خودش طی کرده، حالا باید به خاطر پروژه معافیت جناب ستاره به حاشیه رانده شود؟

آگهی مناقصه عمومی

شهرداری باغستان در نظر دارد به استناد مجوز شماره ۱۴۰۴/ش/۲۰۸۲ مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۱۸ شورای اسلامی شهر باغستان نسبت به فراخوان لکه گیری و اشغال معابر سطح شهر و حوریم محور اصلی ضلع جنوبی را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت اقدام نماید.

بدینوسیله از اشخاص حقوقی واجد شرایط (دارا بودن حداقل رتبه ۵ در رشته راه و بند از سازمان مدیریت و برنامه ریزی) جهت شرکت در مناقصه دعوت بعمل می آید. کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس **www.setadiran.ir** انجام خواهد شد.

۱. مبلغ برآورد قرارداد تا سقف ۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال با کلیه سورات قانونی و مالیات بر ارزش افزوده
۲. سپرده شرکت در مناقصه ۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال که به صورت واریز نقدی با ضمانت نامه معتبر بانکی مورد پذیرش شهرداری باغستان می باشد.
۳. مهلت خرید اسناد مناقصه از مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۰۷ شنبه تا پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۰ سه شنبه و اسناد و مدارک از طریق مراجعه به سامانه تدارکات دولت به

ساعات مراجعه به سامانه تدارکات دولت

شهر دار باغستان

آگهی مناقصه عمومی

شهرداری گلستان در نظر دارد بر اساس مصوبات شورای شهر و آیین نامه مالی شهرداریها و بودجه مصوب سال ۱۴۰۵ نسبت به برگزاری مناقصه عمومی با مشخصات ذیل اقدام نماید. کلیه مراحل برگزاری از دریافت و

عنوان	موضوع	مبلغ کل اعتبار مناقصه	سپرده شرکت در مناقصه
مناقصه عمومی	احداث فاز چهارم آرامستان شهر گلستان	۴۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ریال	۲۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال
مناقصه عمومی	اجاره ماشین آلات عمرانی به همراه راننده	۱۱۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال	۵/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال

- تاریخ انتشار نوبت اول آگهی ۱۴۰۵/۵/۳۱ و نوبت دوم ۱۴۰۵/۰۶/۰۷ می باشد. متقاضیان در این بازه زمانی می توانند نسبت به دریافت اسناد فراخوان از سامانه ستاد سامانه تدارکات الکترونیکی دولت اقدام نمایند.
- کلیه پیشنهادهات یا بایست جداگن تا پایان وقت اداری روز ۱۴۰۵/۰۶/۱۷ در سامانه بارگزاری گردد. ضمناً می بایست اصل ضمانتنامه تعهدات شرکت در فراخوان تا پایان وقت اداری ۱۴۰۵/۰۶/۱۷ تحویل دبیرخانه مرکزی شهرداری گلستان گردد.
- به پیشنهادهات فاقد ضمانت نامه شرکت در فراخوان ترتیب اثر داده نخواهد شد.
- بازگشایی پاکتهای پیشنهادی ساعت ۱۳:۰۰ روز ۱۴۰۵/۰۶/۱۸ و در محل سالن اجتماعات شهرداری انجام خواهد شد.
-نشانی: تهران- کیلومتر ۲۵ جاده تهران ، ساوه - شهرداری گلستان مراجعه نمایند. متقاضیان جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره ۰۰۲۱-۵۶۳۳۳۵۵۰۰

سیدمحمد میرزمانی – شهر دار گلستان

همواره با لبخندی تلخ همراه بوده، چرا که گاهی خود بازیکنان هم به درستی نمی دانند در کدام دانشگاه و در چه رشته ای در حال تحصیل اند! حالا که مهلت این معافیت های کش دار رو به پایان است و سایه اعزام به خدمت سربازی در زمستان پیش رو بر سر دروازه بان شماره یک تیم ملی و تراکتور سنگینی می کند، ناگهان یاد تیم امید افتاده اند. فرمول ساده و البته در دناک است؛ بیرانوند به ناگو یا برود، یک مدال آسیایی (فارغ از رنگ آن) به دست بیاورد و با استفاده از قانون «سرباز قهرمان»، برای همیشه با کابوس یادگان خدا حافظی کند. اما به چه قیمتی؟ این دیگر یک تصمیم فنی نیست؛ این استفاده ابزاری از تیم ملی امید برای حل مشکل شخصی یک ستاره است. تیمی که باید سکوی پر تاب جوانان باشد، نباید به پناهگاهی برای فرار از قانون تبدیل شود.

قر بانگاهی به نام تیم امید:

سهم محمد خلیفه چیست؟

در سمت دیگر این ماجرا، تراژدی اصلی در حال وقوع است؛ سلاخی رویاهای یک جوان. محمد خلیفه، دروازه بان جوانی که پله پله بالا آمده، در لیست رزرو جام جهانی

بوده و حالا پس از درخشش در لیگ بر تر و ثبت کلین شیت های پیاپی، پیراهن شماره یک تیم امید را به تن دارد. خلیفه بلافاصله پس از بازگشت از جام جهانی، بدون یک روز استراحت، راهی اردوی تیم امید در ترکیه شد. او در این دو سال، پای ثابت تمام اردوها، تمرینات و بازی های تدارکاتی بوده است. جوانی که در تیم بزرگسالان زیر سایه نام های بزرگ فرصت بازی پیدا نمی کند، تنها امیدش برای درخشش و نشان دادن توانایی هایش، همین مسابقات آسیایی ناگو یا است. اگر قرار باشد علیرضا بیرانوند درون دروازه تیم امید بایستد، محمد خلیفه باید چه کند؟ دوباره روی نیمکت بنشیند و تماشاچی باشد؟ جوانی که تمام مسیر را با عرق ریختن و اثبات خودش طی کرده، حالا باید به

خطر پروژه معافیت جناب ستاره به حاشیه رانده شود؟ این اتفاق اگر رخ دهد، یک فاجعه تمام عیار در مدیریت استعدادهاست. ما با دست خودمان انگیزه، اعتماد به نفس و آینده یک استعداد ناب را می کشیم تا یک بازیکن ۳۳ساله بتواند از زیر بار خدمت سربازی شانه خالی کند.

آقای عیدی، شریک این بی عدالتی نشوید!

حسین عیدی همواره به عنوان مربی ای اصول گرا و حامی جوانان شناخته می شود. کسی که تیم نوجوانان را باصلا ت هدایت کرد و حالا سکان دار امیدهاست. اما مطرح شدن این درخواست از سوسی او (چنانچه سرایت محمد حسین میثاقی صحت داشته باشد)، یک

وحشت از ریزش صفرهای بانکی؟

وقتی کلمه سربازی به گوش یک جوان عادی می رسد، تصاویری از بیداری در سپیده دم، پست دادن در برج های سرددوری از خانواده و وسال توقف کامل مسیر زندگی در ذهنش نقش می بندد. اما بیا بیاد خودمان و مخاطب رو است باشیم؛ خدمت سربازی برای یک ستاره فوتبال در سطح اول ایران چه معنایی دار د؟ ایا علیرضا بیرانوند فرار است در نقطه صفر مرزی اسلحه به دست بگیرد؟ قطعاً خیر. حقیقت ماجرا این است که سربازی برای فوتبالیست های ملی پوش و لیگ بر تر، در سخت ترین حالت ممکن، به معنای پوشیدن پیراهن یک تیم نظامی (مثل ملوان بندرانزلی) و ادامه فوتبال در همان مستطیل سبز همیشه گی است. آنها همان تمرینات رمی کننده همان بازی ها را انجام می دهند و در همان هتل ها اقامت دارند پس این همه دست و پا زدن استفاده از تبصره های عجیب و غریب و حالا پناه بر تن به تیم امید برای فرار از چیست؟ اگر علیرضا بیرانوند باید تا این حد سزار سیدن موعد سربازی اش فراری باشد؟ در نگاه قانون هیچورز شکاری از دیگران رنگین تر نیست؛ بیرانوند دروازه بانی است که لحظات تاریخی بزرگی برای فوتبال مالمق کرده؛ «مبار پالتی» کریستینو رونالدو تادرخشش در جام جهانی و جام ملت های این سال ها بازیکنان مستعد جوان زیادی بوده اند که در اوج دوران فوتبال خود دچار چند صدمیلیاردی از شاید صدها میلیار دی با احتساب ایشن ها و مچه فرقی داریم؟» اما رفتند دوران خدمت خود را به عنوان یک سرباز- روزشکل» سپری کردند. تلاش برای ایجاد یک راه فرار ویژه برای بیرانوند، تنها این پیام تلخ را به جامعه مخابره می کند که اگر به اندازه کافی مشهور باشی، قانون برایت شکل دیگری تفسیر می شود.

واقعیت پنهان این هیاهو، نه ترس از داگان است و نه نگرانی برای افت کیفی؛ تمام این سناریو ها ریشه در یک کلمه دارد؛ پول. رفتن به خدمت سربازی برای یک ستاره فوتبال، یعنی تبدیل شدن یک قرار داد چند صدمیلیار دی (و شاید صدها میلیار دی با احتساب ایشن ها و اسپانسر ها) به یک حقوق ماهانه ناچیز سازمانی. گذشتن از این کوه تهن، حتی برای بازیکنی که سال هاست در بالاترین سطح دستمزد می گیرد و از لحاظ مالی بار خود و چندین نسل بعد از خود را بسته است؛ ظاهر آرا سآنی نیست. دراصلی جناب ستاره، پوشیدن لباس سربازی نیست؛ درد اصلی، دست کشیدن از صفرهای حساب بانکی برای یک یادو فصل است. وقتی بازیکنی در ۳۳ سالگی، پس از سال ها استفاده از پوشش معافیت تحصیلی (که خود جای بحث و شگفتی فراوان دارد)، همچنان به دنبال راهی برای دور زدن قانون می گردد، یعنی چرتکه های مالی بر هر رسالت ملی و اخلاقی می چربد.

در نهایت اینکه یک بازیکن نخواهد از در آمد میلیار دی اش چشم پوشی کند؛ از منظر اقتصاد شخصی قابل درک است. اما اینکه مستقیم فوتبال کشور بخوابد یا قربانی کردن استعداد های جوانی مثل محمد خلیفه در تیم امید، راهی ابراری حفظ ثروت یک ستاره هموار کند، دیگری فاجعه مدیریتی و اخلاقی است. ستاره ها باید بدانند که شهرت، آنها را از انجام تکالیف قانونی شان معاف نمی کند؛ حتی اگر بپای آن، دل کندن موقت از قرار دادهای نجومی باشد.

«آگهی تجدید مزایده» (نوبت اول)

بنای باورهای برتری

نوعی ایرانی

سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهرداری شاهرود در نظر دارد نسبت به تجدید مزایده اجاره عرصه زمین بازی کودکان (قطعه شماره ۲) واقع در پشت ساختمان تاکسیرانی جنب پارک محراب اقدام نماید لذا از کلیه متقاضیان دعوت به عمل می آید جهت دریافت اسناد مزایادات مذکور به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی **www.setadiran.ir** مراجعه و یا با تلفن ۰۳۳۶۴۰۴۰ – ۳۳۳۶۴۳۷۴ تماس حاصل فرمائید.

ضمناً مهلت دریافت (دائلود) اسناد مزایده در سامانه ستاد تا پایان وقت اداری روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۱ و مهلت ارسال پیشنهادهات تا پایان وقت اداری روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۱

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۵/۳۱

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۶/۰۷

حجت ا... عباسی – سرپرست سازمان

فوتبال ایران همواره از کمبود استعداد نالیده است، اما حقیقت این است که ما استعداد ها را در مسلخ تصمیمات اشتباه ذبح می کنیم. جوانی که می بیند تلاش، شایستگی و آمادگی اش در برابر روابط و مصلحت های شخصی ستارگان هیچ ارزشی ندارد، چگونه باید به مسیرش ادامه دهد

علامت سوال بزرگ مقابل نام او قرار می دهد. آ یا کادر فنی تیم امید حاضر است استقلال رای خود را فدای مصلحت اندیشی های فدراسیون کند؟ دعوت از امیرحسین حسین زاده به عنوان مهاجمی که می تواند گره گشای خط حمله باشد قابل درک است، اما پست دروازه بانی، پستی نیست که تیم امید در آن دچار بحران باشد. محمد خلیفه با آمادگی کامل درون دروازه است. آوردن بیرانوند، هیچ توجیه فنی ای جز استفاده از تبصره های قانونی برای معافیت ندارد.

عدالتی که در زمین چمن جاماند

فوتبال ایران همواره از کمبود استعداد نالیده است، اما حقیقت این است که ما استعداد ها را در مسلخ تصمیمات اشتباه ذبح می کنیم. جوانی که می بیند تلاش، شایستگی و آمادگی اش در برابر روابط و مصلحت های شخصی ستارگان هیچ علیرضا بیرانوند ستاره بزرگی است و زحماتش برای فوتبال ایران قابل کتمان نیست. او در جام جهانی درخشیده، پالتی رونالدو را گرفته و بارها دل مردم را شاد کرده است. اما این افتخارات، مجوزی برای پایمال کردن حق یک جوان نیست. قانون سربازی برای همه یکسان است. اگر قرار است ستاره ها از امتیازاتی بهره مند شوند، این امتیاز نباید به قیمت نابودی فرصت های یک نسل جوان تمام شود. اگر این شایعه رنگ واقعیت بگیرد، مسابقات ناگو یا ۲۰۲۶ دیگر برای ما نماد امید و جوانی نخواهد بود؛ بلکه ویتربینی است از بی عدالتی محض، جایی که پیراهن تیم امید، قاتل امیدهای یک جوان می شود. آ یا فدراسیون فوتبال و کادر فنی تیم المپیک، حاضرند مسئولیت تاریخی این استعدادسوزی بزرگ را به گردن بگیرند؟

بهره برداری از نخستین پارک محله کمانگر کلا با اعتبار ۴ میلیارد تومان

در آیینی با حضور، سیدقاسم عبادیان شهردار بابل، مرتضی کاردرگ رئیس شورای اسلامی شهر بابل، محمد حاجی اسماعیلی امیری مدیرعامل سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهرداری بابل و جمعی از معاونان، مدیران و کارشناسان شهرداری، پارک محله کمانگر کلا به بهره برداری براری رسید.

محله کمانگر یکی از محلات کمبرخوردار شهر بابل بود که تاکنون از داشتن پارک و فضای سبز عمومی محروم مانده بود. محل احداث این بوستان نیز پیش از اجرای پروژه، به مکانی برای دیو و تخلیه زباله تبدیل شده بود؛ اما با اقدامات انجام شده از سوی شهرداری بابل، این فضای نامناسب ساماندهی و به بوستانی زیبا، ایمن و قابل استفاده برای شهروندان تبدیل شد.

تبدیل یک محل دیوی زباله به فضای سبز شهری، علاوه بر بهبود سیمای محله، گامی مؤثر در راستای حفظ محیط زیست، افزایش نشاط اجتماعی و فراهم کردن فضای مناسب برای حضور خانواده ها و کودکان به شمار می رود. این پروژه با هدف ارتقای کیفیت زندگی شهروندان و توزیع عادلانه امکانات شهری در یکی از محلات کمبرخوردار بابل به بهره برداری رسید.

مهندس سیدقاسم عبادیان شهردار بابل با اشاره به اهمیت توسعه متوازن شهری اظهار داشت: اجرای پروژه هایی از این دست، تنها به ایجاد یک فضای سبز محدود نمی شود، بلکه اقدامی برای ارتقای کیفیت زندگی، افزایش نشاط و امید اجتماعی و تحقق عدالت در توزیع امکانات شهری است. شهرداری بابل تلاش دارد با شناسایی نیازهای محلات مختلف، اجرای پروژه های ضروری را در مناطق کمبرخوردار با جدیت دنبال کند.

وی افزود: بهره برداری از پارک شهدای کمانگر کلا نشان می دهد که با برنامه ریزی، همدلی و پیگیری مستمر می توان حتی فضاهای نامناسب و رها شده را به محیط هایی ارزشمند و مورد استفاده مردم تبدیل کرد.

رئیس شورای اسلامی شهر بابل نیز با اشاره به اعتبار ۴ میلیارد تومانی این پروژه گفت: با بهره برداری از این پارک، بخشی از عقب ماندگی محله کمانگر کلا در حوزه فضای سبز جبران شد و اهالی این منطقه پس از سال ها صاحب بوستانی مناسب برای استفاده خانواده ها شدند. مرتضی کاردرگ افزود: توسعه زیرساخت های شهری در محلات کمبرخوردار، یکی از اولویتهای مدیریت شهری است و شورای اسلامی شهر و شهرداری بابل تلاش دارند با اجرای پروژه های مشابه، زمینه توزیع عادلانه امکانات و خدمات را در سطح شهر فراهم کنند.

محمد حاجی اسماعیلی امیری، توسعه عامل سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهرداری بابل نیز در گفت وگو با خبرنگار ما اظهار داشت: برای افزایش سرانه فضای سبز بابل، برنامه ریزی لازم برای احداث چندین پارک و بوستان در محلات محروم و کمبرخوردار شهر در حال انجام است.

وی افزود: ایجاد پارک های محله ای از جمله برنامه های مهم شهرداری بابل و سازمان سیما، منظر و فضای سبز است.